

Кузьменко Микола Васильович

*Буває ділянка
На середині шляху,
Коли досвід і сила
Можуть поруч йти.
Цей вік щасливий
Поєднує в собі
Два гарних слова:
«Ще» і «вже».*

Є люди, про яких хочеться розповісти із захопленням і так, щоб кожен відчував, яка велика особистість криється за, здавалось би, звичайними словами.

Микола Васильович Кузьменко – суддя, товариш і саме така людина, яку поважають та цінують.

Народився Микола Васильович 1 січня 1955 року на Черкащині.

Напевно, в кожній людині є внутрішнє передчуття, ким вона повинна бути в житті, який шлях обрати, аби бути «на своєму місці» та гармонійним в першу чергу з собою. І Микола Васильович не помилився з обранням вектору спрямування майбутнього, обравши юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (1975–1980 рр.)

Після закінчення навчання починається справжнє доросле професійне життя. Так, впродовж 1980–1983 рр. Микола Васильович працює референтом приймальні, старшим референтом організаційно-інструкторського відділу виконкому Київської міської Ради народних депутатів; у 1983–1984 рр. – як завідувач організаційно-інструкторського відділу виконкому Печерської районної ради м. Києва. Бездоганна праця, самоконтроль та вимогливе ставлення до себе сприяли новій цікавій роботі у прокуратурі, яка дала, як наслідок, новий досвід. А саме, впродовж: 1984–1990 рр. Микола Васильович працює прокурором відділу загального нагляду Прокуратури УРСР; 1990–1991 рр. – консультантом відділу з питань громадянства і помилування секретаріату Верховної Ради України; 1991–1998 рр. – старшим консультантом, головним консультантом, завідувачем сектору відділу помилування Адміністрації Президента України.

Пишаємося тим, що Микола Васильович Кузьменко став нашим колегою, а саме у 1998 р. його було обрано на посаду судді Вищого господарського суду України.

За час роботи Микола Васильович зарекомендував себе як професіонал, відданий справі, та справжній авторитет. Шанобливо та з повагою ставилися до нього колеги, з яким він працював в судовій колегії багато років.

Кузьменко М. В. не обмежувався суддівською працею, а займав посаду заступника голови Ради суддів господарських судів України протягом 2002–2005 рр.

За високі досягнення у праці Микола Васильович гідно нагороджений багатьма нагородами: ювілейна медаль «В пам'ять 1500-річчя Києва» (1982 р.), Почесна відзнака Вищої ради юстиції України (2001 р.), Почесна грамота Кабінету Міністрів України із врученням пам'ятного знака (2003 р.), Почесна грамота Київського міського голови (2003 р.), Знак «Почесний працівник господарських судів України» (2004 р.); Подяка Вищої ради юстиції (2010 р.), Почесна відзнака Вищого господарського суду України «Знак Пошани» (2010 р.). Також наш ювіляр нагороджений медаллю «Незалежність України» (2005 р.), Заслужений юрист України (2006 р.). Але найголовнішою нагородою є заслужена велика повага колег та працівників апарату Вищого господарського суду України. Микола Васильович – це людина, яка чинить «не на публіку». Допомагає щиро, щоб допомогти, а не щоб про це говорили. Це людина, яка відрізняється від інших толерантністю, доброзичливістю та шанобливим ставленням до всіх, хто допомагає йому в роботі. Приємно чути, коли його помічники з невідступною вдячністю розповідають про суддю, з яким пощастило працювати. Він вміє бути вдячним людям, які з ним працюють, і намагається передати їм свій досвід та належне ставлення до професії.

Шкода, що слова не матеріальні, та іноді вони важать більше, ніж дорогі подарунки. Бо в слові, сказаному від душі, є все: доброта, щирість, тепло та повага.

Тож шановний Миколо Васильовичу, прийміть найщиріші вітання! Нехай доля подарує Вам ще багато приємних подій! Міцного Вам здоров'я, успіхів та натхнення. І нехай на обличчі завжди буде Ваша приємна та щира посмішка!

З повагою, колектив Вищого господарського суду України.